

[Erik B. Smith]

Socialdemokratiet havde regnet med, at vi var blevet indkaldt til et møde med udenrigsministeren, så vi i ro og mag kunne drøfte situationen i Kina, men efter udenrigsministrenes råds-møde den 22. oktober i EF går vi ud fra nu, at sådan bliver det ikke, og derfor tror jeg, det er af betydning at meddele, at Socialdemokratiet ikke finder, at situationen i Kina er så ændret, at vi bør genoptage dansk bistandshjælp til landet.

Hr. Riishøj fra Socialistisk Folkeparti efterlyste en holdning til bl.a. Kashmirkonflikten, og det er klart, at Socialdemokratiet også mener, det er et overordentlig presserende problem, og at man naturligvis må gøre, hvad man kan, for at bidrage til en fredelig løsning af konflikten, hvis det er muligt.

Jeg er lidt usikker med hensyn til det skitseforslag, eller hvad man skal kalde det, hr. Riishøj selv tegnede. Måske er det velegnet til i et samråd med udenrigsministeren at drøfte, på hvilken måde Danmark kan bidrage, og jeg vil gerne foreslå det som en vej, vi kan gå sammen.

Jeg havde håbet, at andre end Socialdemokratiet fandt, at Benin burde undersøges som et muligt modtagerland. Lad os tage den diskussion i udvalget, og er der ikke stemning for det, er det klart, at vi ikke skal fastholde ønsket, men vi håber, at man vil være med.

Jeg har også lyst til at spørge hr. Jørgen Estrup fra Det Radikale Venstre, om hr. Per Stig Møllers ønsker om en ændret fordeling af bistandsmidlerne fra det multilaterale til det bilaterale deles af Det Radikale Venstre. Det er klart, at når regeringen består af tre partier, er det af stor betydning for Folketinget at få at vide, om det er et samlet udspil fra de tre regeringspartier, der her kommer fra hr. Per Stig Møller.

Afslutningsvis skal jeg sige, at Socialdemokratiet af hjertet vil være imod Fremskridtspartiets dagsorden. Vi har ikke noget imod Socialistisk Folkepartis dagsorden; vi synes bare, vores egen er bedre, den, vi står sammen med en stor gruppe af medforslagsstillere om – den samme gruppe, som var med i beretningen fra Udenrigsudvalget – og derfor er det klart, at vi støtter vores egen og ikke Socialistisk Folkepartis dagsorden.

Jørgen Estrup (RV):

Det, der bringer mig på talerstolen, er først

og fremmest en kvittering for udenrigsministerens tilbud. Jeg vil ikke sige, at udenrigsministeren ligefrem åbnede en ladeport, som vi kan køre ind ad, når vi skal diskutere bistandsorganisationernes, de privates, og i og for sig også Danidas administrationsprocent. Det var en meget lille dør – det var vel nærmest en dør, man skal have knurhår og ni liv for at kunne komme igennem – men også den er vi nogle der vil kunne bruge, og jeg er ikke i tvivl om, at argumenterne vil være gode nok. Jeg synes allerede, der ligger flere på bordet, og jeg vil gerne i den forbindelse nævne, at det jo har været fremhævet, at hvis man er for rigoristisk og for ufleksibel i sine krav om en lav administrationsprocent – og det være sig for Danida eller for de private organisationer – så udelukker man bestemte typer af projekter, og dermed begrænser man også Danmarks muligheder for at få det udbytte, vi kunne få af bistanden.

Det har været fremhævet fra de private organisationer, det har været fremhævet i en række undersøgelser af bistanden generelt, og det har også været fremhævet af uafhængige konsulenter, som har set på sagen.

Jeg synes, det er en af de ting, vi bliver nødt til at diskutere, for logikken er jo, at hvis man udelukker bestemte typer af projekter, hvis man forhindrer sig selv i at skabe den nødvendige kvalitet i bistanden, må Danmark også overveje, om det er den bilaterale bistand, vi skal lægge hovedvægten på, eller om vi i højere grad skal gå til internationale organisationer, som har den fornødne styrke, og som kan tage de projekter op, som Danmark ikke kan tage.

Det er den diskussion, man åbner for, og det er samtidig mit svar også til hr. Erik B. Smith, som spurgte om Det Radikale Venstres holdning til fordelingen mellem bilateral og multilateral bistand. Vi er godt tilfredse med den forståelse, der har været gennem lang tid, når det drejer sig om dette spørgsmål, og ønsker ikke denne fordeling ændret, men jeg vil gerne igen understrege, at logikken efter min mening er den, at det kræver, at vi i Danmark tilpasser os og er fleksible, for ellers er vi ikke i stand til at give det modspil til private erhvervsvirksomheder, som ønsker bestemte projekter gennemført. Så vil vi undergrave kvaliteten af bistanden, og derfor ser jeg meget frem til, at vi kan få den diskussion og den argumentation med udenrigsministeren, der her er åbnet for i dag.